

ДУМА

СРЯДА 20 ЯНУАРИ 2016

**Човешката
душа е така
устроена, че
по-лесно се
пленява от
лъжката,
отколкото
от истината**

**Еразъм Ротердамски
(1466-1536), учен и общественик
от епохата на Ренесанса,
хуманист**

Славчо
КЪНЧЕВ*

В предговора на автобиографичната си книга "Повече, отколкото един живот" видният американски бизнесмен и общественик Армънд Хамър пише: "На страниците ѝ ще се запознаете с историята на бронзовата статуетка на маймунка, стояща върху писмената маса на Ленин в Кремъл. Тази история заслужава да бъде повторена. Бронзовата маймунка, седнала върху книгата на Чарлз Дарвин "Произход на видовете" и разглеждаща човешки череп, аз купих в Лондон и подарих на Владимир Илич по време на нашата среща през септември 1922 г. Ленин се заинтересува от символа на статуетката, която много му хареса. Тогава той ми каза, че в нашия век, когато оръдията на войната стават все по-разрушителни, цивилизацията може да я постигне катастрофа, ако човечеството не се научи да живее в мир. Може да настъпи ден, когато някоя маймуна ще вдигне от земята човешки череп и ще се учуди откъде се е взел той."

Но ако, за да се сбъдне в глобален мащаб еволюционната революция в рачешка посока, е необходимо да поникнат тук-там, че и по-нагъсто от атомните гъби, гарнирани с ядрените им колежки, то в локален мащаб е възможно директното омаймунаване да сполети самите хомосапиенци по един културен, възпитан, а и неусетен способ. Като сервир на Историята едно изключение от правилото, че всяка нова идея е клин, който влиза откъм дебелия си край.

Как ли?

Tolle lege, tolle lege - вземи и чети, вземи и чети, както поучавали още древните римляни. Е, не Библията, не и Корана, не и Талмуда - уви! - те не облъчват читателите си със светлината на мрака. Като по-комплицирани случаи от нравственото прочистване, генното модифициране на хората по посока на нашите опашати и силно космати прапра... деди е поверено на литературата, написана не от прототалантни автори. Че нали сега, когато нуждите, а и капризите на Неговото Величество Пазара диктуват насоките на производството - на интелектуалното и на псевдоинтелектуалното също, има кой да пазира в главата си - тези, които не искат да виждат. За какво им е?! Още Соломон е описал минусите на познанието: "Голямата мъдрост е придружена винаги и от голямо недоволство; който увеличава своето знание, той увеличава своето страдание."

Нов, и то

**притомен пенкилер
на страданието**

породено от многото - и излишно - знание, е планиран да се пръкне до края на 2018 г. Магическата абракадабра е в етап на стъкмяване, но офици-

* Авторът е председател на УС на Асоциацията за борба против корупцията в България

Страната на шимпанзетата

Кой пише история на корупцията в България

алното ѝ наименование е в аванс претенциозен уникат не само на българска територия, но и в световната криминалистика - "История на корупцията в България: годините на преход към демокрация". Проект, възложен от фондация "Америка за България" (злите езици, още и невежи за прелестите на петдесетзвездната цивилизация, я наричат "България за Америка", но за това по-нататък), на Гражданско сдружение "Либертариум". Апропо, малка гатанка! От кое значение на латинския корен libertis произлиза "Либертариум"? От: 1. свобода, воля; 2. право; 3. самостоятелност, независимост; 4. влечение към свободата; 5. откровеност? Или от шестото значение "разпуснатост", "разюзданост", "безцеремонност"?

Председател на "Либертариум" е небезизвестната особа Едвин Сугарев.

именно подобна методика ще бъде използвана, по препоръка на Европейската централна банка, за извършване на стрес-тестовите на българските търговски банки през 2016 г.

В жанра на вариационната документалистика фактите са като въсък в ръцете на членовете на тази гилдия - те ваят от тях действителност, каквато си пожелаят. Когато се наложи - за да не се клатушкат по пързалката на обективната реалност, а като по конец да следват зададената правилна линия, може и да префасонират фактите, да им пришият импланти по отношение на данни, дати, цифри, че и цитирани автори, пък дори и да ги игнорират. Да не би да се препъне системата за мислене, основана не върху действителността, а на това, което е удобно за влиятелните интереси. Най-сигурният на-

тава да бъде елемент от академичното пространство, но затова пък е яхната от мотото "Който плаща (макар и едва 276 000 лв.), той поръчва музиката". В случая - фондация "България за Америка", пардон,

„Америка за България“

Тук е мястото за пояснението защо злите езици и още невежите за прелестите на петдесетзвездната цивилизация обръщат името. Както те твърдят, всички милиони, изхарчени от въпросната институция върху българска територия, са за нейната операция "мека сила", т.е. за защита на американските интереси. Които обикновено са противоположни на българските национални интереси.

И така - магическото ръководство за омаймунаване на читателите с кирилица е провокативно нашарено в две бои: розова и червена. Розовото е от пикантерията, която задоволява клюкарския глад на голяма част от българското население, издържала вече изпитите по оглупяване след полиране на мозъците от жълтата преса, пробутвано им по схемата "образование до живот", а червеното е - елементарно, Уотсън! - от комунистическо-социалистическата инвазия в коя ли не от "корупционните" афери, обект на новаторския подход 2 в 1. Съдете сами по заглавията на отделните глави на първия том от трилогията: "Неявните фирми на ДС", "Аферата с външния дълг на България", "Оръжейната търговия", "Парите на ДКМС и ТНТМ", "Агенцията за чуждестранна помощ" и т.н.

Малко, но необходимо разяснение: повечето главни правни системи са се спрели на доста стандартното основно определение за корупция, третирайки я като "извършена всеки път, когато държавен служител или друг служител приеме или иска подкуп, или което и да е лице дава или обещава подкуп на такъв държавен служител или друг служител при условие, че целта на подкупа е да служи като възнаграждение за държавния служител или другия служител за действие, което е извършил или не е извършил при упражняването на функциите си, или като подбуда, предназначена да гарантира, че държавният служител или другият служител извършва или не извършва каквото и да е действие при упражняването на функциите си."** Което определение за понятието "корупция" моментално изстрелва въпрос: Какво общо има търговията с оръжие на НРБ (а и на РБългария), търговия аналогична на действията на търговец №1 на оръжие в света САЩ (дори когато става въпрос за аферата "Ирангейт" на Роналд Рейгън) с явлението "корупция"? Същият прост въпрос за наличието или отсъствието на фактическа корупция компрометира и останалите, посочени по-горе - уж корупционни - тези в първия том на пропагандната абракадабра. А сфинксът на Тива дяволито намага и задава гатанка: Как в правен аспект за едно деяние може да се твърди, че е корупционно, ако по казуса не се е произнесъл с окончателно решение съдът? Ситуационен капан за всички останали казуси - "корупционни афери" от първия том на вариационната документалистика.

Tolle lege, tolle lege! Вземете и четете, вземете и четете, г-н Сугарев. Понеже най-трудно се връщат дълговете на честа.

** Офосу-Амаа, Паати; Супраманниен, Радж; Упрети, Кишор - "Борбата против корупцията: сравнителен преглед на избрани правни аспекти на държавната практика и важни международни инициативи", София, 2000 г., изд. на Световната банка, с. 73

Изявила се чрез дарбата си на вариационен документалист в "Аферата КТБ". Какъв жанр е вариационната документалистика ли? Анекдот в сборника "Физиците се шегуват" дава изчерпателен отговор. В кабинета на теоретика-физик Х нахлува, със сяещо от радост лице, физикът-експериментатор У. "Знаеш ли, завърших петгодишните си изследвания и категорично установих, че А е по-голямо от В." "Ами, разбира се", репликирал теоретикът-физик Х. Станал иззад бюрото си, отишъл до черната дъска в кабинета си, изписал я цялата с формули и накрая достигнал до резултата А>В. Но едва били отменили няколко минути и експериментаторът У отново влетял в кабинета на теоретика Х. "Хей, аз от вълнение напълно се обърках. Всъщност В е по-голямо от А." "Естествено", казал теоретикът Х. Отново запълнил черната си дъска със сложни формули и накрая достигнал до обратния резултат, а именно, че В>А.

Онези зли езици, на които при раждането пъпът е бил вързан с връвта на раздора, и за които вече споменахме, разпространяват възгледа, че, виждате ли, централната идея на "Аферата КТБ" (дългата ръка на КГБ и петата ѝ колона в България - БСП, зинала паст да налага цялата българска енергетика, че защо ли не и цялата ни икономика), не отразява търсенето на истината и реалността, а по-скоро е

**щамповане на подказани
схващания**

Малък пример: критиката на Едвин Сугарев спрямо методиката, по която е извършен одитът на КТБ след поставянето ѝ под специалния надзор на БНБ. Въпреки неопровержимия факт, че

чин да не ти вкарат гол, както гласи футболен афоризъм, е да махнеш вратата.

Нека поставим в центъра на вниманието "Историята на корупцията в България: годините на преход към демокрация". Който е предположил, че екипът от "Либертариум" и лично трансформиранията

**поетична муза
на Едвин Сугарев**

във вариационен Пегас черпи вдъхновение от стотиците епистоларни съчинения на тема "Противодействие на корупцията" е изпаднал в дълбока грешка. Всякакви досадни анализи на корупционните практики по отделните сектори на икономиката, здравеопазване, образователна система, горска промишленост, ВиК, държавен бюджет, както и методики за разкриване на каналите за пране на пари, целият класически подход, последван от предложения за добри международни практики, от иновационни процедури за минимизиране на корупцията в отделните сектори на българската икономика, новаторският екип на "Либертариум" напъхва в килера. Така им се пада на тези изедници на труд, усилия и време - каноните на методиката за борба против корупционните практики. Въпреки положените усилия от Асоциацията за борба против корупцията в България (АБКБ) за преформатиране на подхода при създаването на "История на корупцията в България: годините на преход към демокрация", доведени до знанието на фондация "Америка за България", реакция никаква!

Трилогията "Историята на корупцията в България: годините на преход към демокрация", категорично не се очер-